

Dosarul nr. 2ra-1897/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolii Jaricov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolii Jaricov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Limaghes” cu privire la ridicarea sechestrului și anularea procesului-verbal cu privire la aplicarea sechestrului

împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Anatolii Jaricov și menținută hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 9 septembrie 2016, Anatolii Jaricov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Limaghes”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la ridicarea sechestrului și anularea procesului-verbal cu privire la aplicarea sechestrului.

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 mai 2016, la cererea creditorului SRL „Navibul-Us”, executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, în baza titlului executoriu nr. 2i-103-2/14 din 18 aprilie 2016 emis de către Curtea de Apel Chișinău, cu privire la aplicarea sechestrului asupra bunurilor debitorilor Gheorghii Jaricov și Tatiana Jaricov, a aplicat sechestrul asupra mai multor bunuri mobile, printre care: divan din set cu două fotolii; scaune 6 (șase) din lemn căptușat cu materie de culoare bej-cafeniu; masă ovală din lemn pentru șase persoane; măsuță mică ovală din lemn; comodă din set cu dulap pentru veselă; servant cu uși din sticlă cu polițe din sticlă din lemn natural; măsuță de servit pe roți din lemn; covoare de culoare roz, bej, verde 2.5mx3.5; set din linguri 6 bucăți din metal cu auriu; mobilă pe perete amplasată cu masă dulapuri și sertare de culoare sură cu albastru din DVP; dulap cupeu din DVP de culoare sură și două uși din oglindă; covor albastru închis cu bej-roz 3mx2m; scaun de birou negru, metal cu materie; scaun de birou pe roți; dormitor pentru două persoane din lemn natural cafeniu; noptieră cu sertar din lemn, cafeniu; măsuță de servit din lemn cafenie cu două nivele;

dulap pentru haine cu patru uși din lemn cafeniu; comod cu uși; comoda-masă de toaletă cu oglindă cu două sertare din lemn cafeniu; taburetă din lemn; velo-trenajor „Kettler esprit” negru; covor 2mx3m culoare roz cu verde și bej; covorașe lângă pat 1mx0.60m; fotolii din lemn cu căptușeală din materie roz; dulap cupeu din DVP, culoare albă cu trei uși; dulap din DVP cu uși și sertare, alb; scaun-fotoliu de birou cu roți, negru; pian „Scholze” din lemn cafeniu; mașină de spălat automat model Wa62101, culoare albă; fotoliu din lemn cu căptușeală din materie roz; covor 2mx3m de culoare verde; masă pentru ziare din lemn cafeniu; frigider-cameră din șase secții model „Național” seria NR-F40V24 made in Japan.

A indicat că executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a derulat procedura de aplicare a sechestrului, cu încălcări flagrante ale normelor Codului de executare, și anume a prevederilor art. 28 Cod de executare, or, primind titlul executoriu de la creditorul SRL „Navibul – Us”, urma să aducă la cunoștința debitorilor Tatiana Jaricov și Gheorghii Jaricov că la data de 23 mai 2016 vor fi efectuate actele de procedură și anume aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, care se află depozitate la creditorul SRL „Navibul - Us”.

Executorul judecătoresc a privat debitorii de drepturile prevăzute la art. 44 Cod de executare, pentru a da explicații, să depună cereri, să facă obiecții împotriva actelor procedurale, să-și prezinte argumentele și considerentele sale asupra tuturor chestiunilor asupra bunurilor date.

La 27 mai 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, a luat cunoștință cu conținutul procesului-verbal de aplicare a sechestrului pe bunurile sus-nominalizate, iar la 10 iunie 2016, mama sa Tatiana Jaricov a informat executorul judecătoresc Oleg Ungureanu că bunurile pe care a fost aplicat sechestrul nu aparțin debitorilor Tatiana Jaricov și Gheorghii Jaricov, ci persoanei terțe, și anume fiului Anatolii Jaricov, în baza contractului de donație din 25 septembrie 2008, autentificat notarial de către notarul public Elena Constantinescu.

A menționat că la 2 septembrie 2016, a primit un răspuns de la executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, în care a fost indicat că executorul judecătoresc nu poate stabili cu exactitate dacă bunurile sechestrate prin procesul-verbal de aplicare a sechestrului din 23 mai 2016 sunt bunurile indicate în contractul de donație.

A susținut că executorul judecătoresc și-a depășit atribuțiile de serviciu, pentru că nu s-a informat cui aparțin bunurile, aplicând sechestrul pe aceste bunuri în baza unor simple presupuneri, dictate de creditor.

Totodată, în conținutul procesului-verbal privind aplicarea sechestrului, au fost introduse date eronate, debitorii nefiind prezenți la locul indicat în procesul-verbal din 23 mai 2016.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 115 alin. (7), 118, 161 Cod de executare.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea procesului-verbal de sechestr din 23 mai 2016, emis de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, cu ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile mobile.

La 6 decembrie 2016, Anatolii Jaricov a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune împotriva SRL „Limaghes”, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, Taiana Jaricov și Gheorghii Jaricov, prin care a solicitat

anularea procesului-verbal de sechestrul din 23 mai 2016, emis de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, cu ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile mobile.

Prin hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătorei Centru mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Anatolii Jaricov și menținută hotărârea din 6 iulie 2018 a Judecătorei Centru mun. Chișinău.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe că prin procesul-verbal de sechestrul din 23 mai 2016, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, întru executarea documentului executoriu din 14 aprilie 2016 emis de Curtea de Apel Chișinău, a aplicat sechestrul asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate debitorilor Gheorghii Jaricov și Tatiana Jaricov.

A constatat instanța de apel că Anatolii Jaricov întru confirmarea calității sale de proprietar a bunurilor mobile sechestrate la 23 mai 2016, a prezentat doar contractul de donație din 25 septembrie 2008, din care însă, nu se atestă coincidența bunurilor mobile enumerate în contractul propriu-zis, cu cele indicate în procesul-verbal cu privire la sechestrul din 23 mai 2016, aplicat de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, or, simpla enumerare a bunurilor, nu presupune și individualizarea acestora, corespunzător cerințelor legale.

A mai conchis instanța de apel că anterior Anatolii Jaricov a mai depus o acțiune în revendicarea bunurilor mobile, care sunt incluse și în procesul-verbal de sechestrul din 23 mai 2016, invocând și în cadrul aceluși proces că bunurile mobile sechestrate și ridicate de executorul judecătoresc Snejana Iftodi, îi aparțin lui cu drept de proprietate, care însă, prin hotărârea din 13 martie 2014 a Judecătorei Centru mun. Chișinău, care a devenit irevocabilă prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca neîntemeiată, iar motivarea expusă în actele judecătorești, s-au axat pe lipsa probelor ce ar confirma dreptul de proprietate a lui Anatolii Jaricov asupra bunurilor mobile revendicate.

Totodată, cu referire la prevederile Titlului IV, capitolul XIV, art. 3 alin.(1) art. 164 alin. (1) Cod de executare, instanța de apel a constatat întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, acțiunea ce vizează ridicarea sechestrului, este depusă de către o persoană care pretinde că a fost aplicat sechestrul pe bunurile care sunt în proprietatea sa și reprezintă o acțiune civilă particulară, pe când cererea privind anularea procesului-verbal de aplicare a sechestrului poate fi depusă în instanța de judecată în mod exclusiv, doar de către participanții la procedura de executare, care potrivit art. 42 Cod de executare, sunt: părțile, creditorii intervenienți, reprezentanții, specialiștii, experții, interpreții și martorii asistenți.

La 2 august 2019, Anatolii Jaricov a declarat recurs împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A obiectat că la examinarea acțiunii, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au intrat în esența obiectului dedus judecării, or, dânsul prin cererea de chemare în judecată a solicitat ridicarea sechestrului de pe bunurile mobile, aplicat de către

executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, în baza procesului-verbal de sechestrul din 23 mai 2016, cu anularea lui, pe când instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat analiză veridicității și valabilității contractului de donație nr. 1/6084 din 25 septembrie 2008 încheiat între Gheorghii Jaricov și Tatiana Jaricov pe de o parte și Anatolii Jaricov, pe de altă parte, referindu-se la prevederile art. 827 alin (1), 828 alin. (1), 303 și 305 alin. (1) Cod civil, norme materiale care nu pot fi aplicate speței date, deoarece dânsul a contestat în instanța de judecată procesul - verbal de aplicare a sechestrului pe bunurile mobile din 23 mai 2016, prin urmare, în sarcina instanței a fost pus spre examinare obiectul acțiunii, legalitatea procesului-verbal de sechestrare a bunurilor mobile, întocmit de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

A considerat eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioară, precum că contractul de donație din 25 septembrie 2008 nu justifică dreptul lui de proprietate asupra bunurilor, întrucât donatorii nu au transmis în mod efectiv bunurile care formează obiectul contractului de donație, și că din înscrisul dat nu se atestă coincidența bunurilor mobile enumerate în contractul propriu-zis, cu cele indicate în procesul-verbal cu privire la sechestrul din 23 mai 2016, aplicat de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Or, conform conținutului contractului de donație nr. 1/6084 din 25 septembrie 2008, bunurile mobile au fost transmise în aceeași zi, astfel și dreptul de proprietate a lui asupra bunurilor mobile a trecut în aceeași zi.

A subliniat că atât el, cât și Gheorghii Jaricov, locuiesc în același apartament nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, astfel, bunurile mobile care au fost donate nu trebuiau transportate dintr-un loc în altul, sau altă încăpere, întrucât ele au rămas tot în apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

Pe parcursul examinării cauzei a prezentat instanței de judecată raportul de expertiză judiciară nr. 1160, 1161 din 1 decembrie 2017, în rezultatul efectuării expertizei merceologice, într-o altă cauză civilă examinată de către Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, în privința bunurilor materiale de uz casnic și gospodăresc care au fost ridicate, de către un alt executor judecătoresc Snejana Anati și care sunt identice cu mobilierul descris în contractul de donație din 25 septembrie 2008, însă instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au dat apreciere probei date.

Executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a aplicat sechestrul la data de 23 mai 2016 pe bunurile mobile ce-i aparțin lui și nu debitorilor Tatiana Jaricov și Gheorghe Jaricov, motiv din care a considerat că este în drept să-și apere proprietatea sa, în temeiul art. 46 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, cât și Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au reținut la caz, hotărârea din 13 martie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, care a devenit irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2015, or, obiectul acțiunii în cauza dată a constituit revendicarea bunurilor din posesia ilegală a SRL „Navibul-Us” și repararea prejudiciului cauzat prin acest fapt, acțiune care a fost respinsă pe motivul că SRL „Navibul-Us” posedă bunurile mobile sechestrate de executorul judecătoresc Snejana Anati în baza unui act legal întocmit în procedura de executare, iar la examinarea acțiunii la caz instanța de judecată nu a constatat că dânsul nu ar deține în proprietate bunurile mobile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 5 martie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 211), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anatolii Jaricov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolii Jaricov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța

atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Anatolii Jaricov urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anatolii Jaricov împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari